

Sygn. akt: X C 1562/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) W.- Zarząd (...) w W.

przeciwko P. R.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07.02.2018 r. powód (...) W. – Zarząd (...) domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego P. R. kwoty 273 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18.07.2018r, oraz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie, strona powodowa podniosła, że pozwany w dniu 03.07.2017 r. korzystał z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu, a dochodzona pozwem kwota obejmuje opłatę dodatkową, należność przewozową oraz odsetki za opóźnienie od upływu terminu zapłaty poszczególnych należności, który wynosił 14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że wejściu do autobusu linii nr (...) o godz. 16:55 nabył bilet za pośrednictwem aplikacji mPlay na telefony komórkowe, co trwa ok.2 minut. Wskazał, że bilet kupił o godz. 16:58, a kontroler uznał, że kupił bilet zbyt późno. Dodał, że koszt biletu w aplikacji wynosił 1 zł, gdyż była promocja, więc nie rozumiałby sensu ryzykowania mandatu, by nie kupić biletu.

Po przekazaniu sprawy tutejszemu Sądowi, powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na jego poparcie. Z odpowiedzi na sprzeciw wynikało, że pasażer powinien mieć przed wejściem do autobusu uruchomioną aplikację, żeby po wejściu do autobusu od razu kupić bilet. Wskazano, że pozwany kupił bilet w tej samej minucie, w której kontrolerzy zablokowali kasowniki, a więc zbyt późno.

Na rozprawie stawił się pozwany, który podtrzymał swoje stanowisko. Nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego .

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 lipca 2017 r. o godz. 16:55 P. R. wsiadł do autobusu linii nr (...) w W. na przystanku (...). W tym czasie aktywna była promocja „bilet za 1 zł z M. od mPlay” , zgodnie z którą kupując bilet o wartości do 9 zł, użytkownik płacił wyłącznie 1zł za bilet.

Okoliczność bezsporna

Pozwany po wejściu do autobusu uruchomił w swoim telefonie aplikację mPlay, aby w sposób mobilny kupić bilet 90 minutowy. Uruchomienie aplikacji, włączenie Internetu w telefonie, wybór biletu, wpisanie numeru linii, wybór środka płatności i zatwierdzenie kodem (...) zajęły pozwanemu 3 minuty. Pozwany kupił bilet o godzinie 16:59. W tej samej minucie do autobusu wsiadli kontrolerzy i zalokowali kasowniki. Kontroler, który podszedł do pozwanego i zobaczył, że ma bilet kupiony w tej samej minucie co rozpoczęcie kontroli, uznał, że bilet jest nieważny, bo kupiony za późno. Podczas kontroli wystawiono wezwanie do zapłaty należności przewozowej (7zł) i opłaty dodatkowej (266zł) w łącznej kwocie 273 zł, płatnej w terminie 14 dni od wystawienia wezwania.

Dowód:

- druk wezwania do zapłaty – k. 15-16,
- wydruk biletu- k. 25-26
- zeznania pozwanego –k. 40-41,

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie okoliczności bezspornych, dowodów z dokumentów oraz dowód z przesłuchania stron z ograniczeniem do strony pozwanej. Dowody z dokumentów stanowiły wiarygodny środek dowodowy, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Za wiarygodne uznano zeznania pozwanego przesłuchanego na rozprawie w charakterze strony, bowiem jego twierdzenia były spójne, logiczne i nie zostały podważone przez żaden inny dowód w sprawie. Z zeznań pozwanego wynikało, że po wejściu do autobusu podjął czynności celem zakupu biletu przy pomocy aplikacji mobilnej w telefonie, a gdy zakupił bilet, kontroler uznał, że bilet został kupiony zbyt późno.

Podstawą dochodzonego roszczenia stanowił art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe, zgodnie z którym w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Bezsporne w sprawie było to, że pozwany wsiadł do autobusu linii numer (...) w W. o godzinie 16:55, a zakupił bilet przy pomocy aplikacji mobilnej o godzinie 16:59. Poza sporem był również fakt, że kontrola biletów w autobusie rozpoczęła się o godzinie 16:59.

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu, że fakt zakupu biletu przy pomocy aplikacji mobilnej kilka minut po wejściu do autobusu wynikał wyłącznie z czasu potrzebnego do dokonania takiego zakupu.

Po analizie zebranego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zarzuty pozwanego okazały się zasadne. Pozwany wskazał szczegółowo jakie czynności podjął celem zakupu biletu przy pomocy aplikacji mobilnej. Do wykonanych czynności należało włączenie Internetu w telefonie, uruchomienie aplikacji , wybór biletu, wpisanie

numeru linii, wybór środka płatności i zatwierdzenie kodem (...). Pozwany twierdził, że rozpoczął wykonywanie czynności od razu po wejściu do autobusu, a czas od wejścia do autobusu do zakończenia procedury zakupu biletu wynikał z czasu trwania poszczególnych czynności. Powód nie kwestionował faktu, że zakup biletu przy pomocy aplikacji mobilnej może trwać kilka minut, jednak twierdził, że pasażer chcący kupić bilet przy pomocy tej aplikacji powinien już wcześniej się zalogować, wybrać bilet, aby po wejściu do autobusu tylko zatwierdzić transakcję. W ocenie Sądu twierdzenia powoda nie zostały poparte żadnymi dowodami. Z przedłożonych przez powoda dokumentów czy obowiązujących przepisów nie wynika, aby pasażer chcący kupić bilet przy pomocy aplikacji mobilnej musiał de facto zrobić to już na przystanku autobusowym, a w autobusie tylko zatwierdzić czynności. Gdyby takie przepisy obowiązywały przy zakupie mobilnie biletów, niewątpliwie roszczenie powoda byłoby zasadne. Tymczasem, wobec braku jakichkolwiek uregulowań w tym zakresie przyjąć należało, że zakupu biletu dokonuje się po wejściu do autobusu, albo przy pomocy automatu, albo u kierowcy, albo – tak jak pozwany – przy pomocy aplikacji mobilnej. Powód nie wykazał, ile czasu maksymalnie może trwać taki zakup i że czas, który był potrzebny pozwanemu był zbyt długi. Dodatkowo wskazać należy, że kontrola biletów rozpoczęła się w tej samej minucie, w której zakupiono bilet, a zatem gdyby pozwany rozpoczął zakup biletu dopiero po wejściu kontrolerów do autobusu, nie zdążyłby kupić biletu. Ilość czynności, które należy wykonać do dokonania takiego zakupu, przekracza na pewno czas jednej minuty.

A zatem skoro nie ma przepisów nakazujących zalogowanie się do systemu i wybranie biletu jeszcze przed wejściem do autobusu, nie ma też określonego czasu ile może trwać zakup biletu przy pomocy aplikacji mobilnej, uznać należało, że pozwany nie naruszył żadnych przepisów i w chwili kontroli posiadał ważny bilet.

Mając na uwadze powyższe powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne, o czym orzeczono po myśli art. 33a ust. 3 a contrario ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 kpc. Pozwany wygrał proces w całości, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów. Kosztami procesu zatem poniesionymi przez powoda, należało obciążyć powoda.